

šlo o škodu způsobenou zátopou bytu, tudíž o škodu, jež musila býti ihned napravena, čímž odůvodněno jest uplatnění náhradního nároku bez ohledu na konec pachtovního poměru.

Čís. 3754.

Jde o diferenční obchod, je-li smlouva na dodání zboží nebo cenných papírů uzavřena (aspoň) jedním smluvníkem s úmyslem, druhé straně poznatelným, by dodacího dne nebylo dodáno (odebráno), nýbrž byl zaplacen (dosažen) rozdíl mezi smluvenou cenou kupní a kursem dodacího dne.

(Rozh. ze dne 23. dubna 1924, Rv I 309/24.)

Žalovaný byl v obchodním spojení se žalující bankou, již dával příkazy k nákupu a prodeji cenných papírů. Proti žalobě banky o zaplacení zůstatku namítl žalovaný, že šlo o diferenční obchody. Žalobě bylo vyhověno soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Nesprávné posouzení právní spatřuje dovolatel v první řadě v právním závěru odvolacího soudu, že nešlo o diferenční obchody, nýbrž o obchody efektivní. Je-li smlouva o dodání zboží nebo cenných papírů uzavřena (aspoň) jedním smluvníkem s úmyslem, druhé straně poznatelným, aby dodacího dne nebylo dodáno (odebráno), nýbrž by byl zaplacen (dosažen) rozdíl mezi smluvenou cenou kupní a kursem dodacího dne, běží, ne-li již podle samého obsahu, aspoň podle účelu jednání, o obchod diferenční. Na dovolateli bylo, by, když vznesl proti žalobnímu nároku námitku diferenčního obchodu, dokázal, že šlo mezi ním a žalobkyní o obchod této povahy, při němž by jmenovitě bylo žalobkyni známo, že dovolatelův smluvní úmysl směřuje k tomuto druhu obchodování. Dovolatel tohoto důkazu nepodal. Nemůže ho nahraditi tvrzením, že v jeho případech nelze pohlížeti na žalobkyni jako na komisionářku, že nejde o efektivní obchody, že při nich šlo o papíry na burse neznamenané, ještě nevydané a proto do kumulativního depotu neuložitelné. Vždyť podle čl. 376 odstavec první obch. zák. banka jest oprávněna dodati veškeré zboží bankovní také jako samokontrahentka, tedy i mladé akcie, za dovolatele na jeho příkaz upsané, nebo dovolateli z důvodu členství žalobkyně v emisním syndikátu přidělené, neboť to všechno ničeho neubírá jejímu bankovnímu jednání na jeho efektivnosti. Není ostatně náležitostí efektivního obchodování, by papíry došly do kumulativního depotu. Při koupi mladých na burse neznamenaných akcií k efektivnosti tohoto obchodování postačí, když jest na příkaz komitentův nákup uskutečněn. Dovolatel nepodal onoho důkazu ani tvrzením, že vzhledem k jeho postavení nepatrného bankovního úředníka, kontrahovavšího do nepostižitelné pro něho výše, mohla žalobkyně předpokládati, že jde o diferenční obchody. Příčilo by se zásadě

poctivosti a víry, kdyby se měla dle dovolatele uplatniti zásada, že dokud z jeho příkazů vzcházejí pro něho lehko nabyté zisky, je věc v pořádku, ale každá ztráta že jde na vrub příkaznice, poněvadž při velké ztrátě z pozadí do popředí naroste existence nepatrného úředníka bankovního a podezření, že šlo přece jenom o diferenční obchody. Stejně ceny je dovolací tvrzení, že žalobkyně jako dobrý hospodář měla dovolatelovy příkazy realizovati jenom, pokud by z nich plynul pro dovolatele zisk a jenom do výše jeho krytí. Otázka krytí jest právním poměrem pro sebe a nemůže býti směřována s právním základem žalobního nároku.

Čís. 3755.

Novela o právu manželském (zákon ze dne 22. května 1919, čís. 320 sb. z. a n.).

I nápotomně se dostavivší zlý úmysl, nehlásiti se již k manželu, jest rozlukovým důvodem dle §u 13 c) rozl. zák.

Opomenutí vyhlášky, vyzývající manžela, zdržujícího se v cizině, by se vrátil do společné domácnosti, v cizích listech není vadou vyhlašovacího řízení.

(Rozh. ze dne 23. dubna 1924, Rv I 374/24.)

Manželka žalobcova odjela v roce 1912 s výpravou Červeného kříže do Bulharska, dostavši od manžela svolení k jízdě s podmínkou, že se za krátký čas vrátí do společné domácnosti. Ježto se manželka dosud nevrátila, vymohl si žalobce veřejnou soudní výzvu manželky k návratu dle §u 13 písm. c) rozlukového zákona. Soudní výzva byla doručena opatrovníku žalované a zůstala bez výsledku. Žalobě o rozluku manželství z důvodu §u 13 písm. c) rozl. zák. procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

Důvody:

Odvolací soud považoval za podstatnou vadu řízení, že vyhláška, kterou byla žalovaná vyzvána, by se vrátila k žalobci, byla uveřejněna toliko v československém úředním listě a nikoli též v některých novinách bulharských, aby žalovaná aspoň s jakousi jistotou byla o něm uvědoměna. Odvolacímu soudu nelze přisvědčiti. Podle čl. I. písm. b) vládního nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 362 sb. z. a n., soud sice může k návrhu, neb i z úřední moci naříditi, by vyhláška byla uveřejněna i v jiných listech (než v novinách určených v té které zemi pro úřední vyhlášky), zejména v cizích, pobývá-li vyzvaný mimo toto území, avšak opomenutí tohoto uveřejnění, daného straně nebo soudu pouze na vůli, nemůže býti považováno za nedostatek vyhlašovacího řízení, zejména v tomto případě, poněvadž podle úřední zprávy československého vyslanectví v Sofii ze dne 19. května 1923 o osudu žalované od